

32004F0757

L 335/8

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

11.11.2004.

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2004/757/PUP**od 25. listopada 2004.****o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. točku (e) i članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

(1) Nezakonita trgovina drogom predstavlja prijetnju zdravlju, sigurnosti i kvaliteti života građana Europske unije i zakonitoj ekonomiji, stabilnosti i sigurnosti država članica.

(2) Potreba za zakonskim mjerama u borbi protiv nezakonite trgovine drogom prepoznata je osobito u Akcijskom planu Vijeća i Komisije, utvrđujući najbolji način za provođenje odredbi Ugovora iz Amsterdama o slobodi, sigurnosti i pravdi ⁽³⁾, koji je donijelo Vijeće za pravosuđe i unutarnje poslove u Beču 3. prosinca 1988., u Odluci Europskog vijeća iz Tampere od 15. i 16. listopada 1999., a posebno njezinoj točki 48., u Strategiji Europske unije protiv droga (2000.-2004.) koju je potvrdilo Europsko vijeće u Helsinkiju 10. i 12. prosinca 1999., i u Akcijskom planu Europske unije o drogi (2000.-2004.) koji je potvrdilo Europsko vijeće u Santa Maria da Feira 19. i 20. lipnja 2000.

(3) Potrebno je donijeti minimalan broj pravila o elementima kaznenih djela vezanih za nezakonitu trgovinu drogom i prekursorima, što će omogućiti zajednički pristup na razini Europske unije u borbi protiv takve trgovine.

(4) Temeljem načela supsidijarnosti djelovanje Europske unije trebalo bi se usredotočiti na najteža kaznena djela vezana za drogu. Isključenje određenih vrsta ponašanja vezanih za osobnu potrošnju iz područja primjene ove Okvirne odluke ne predstavlja smjernicu Vijeća o tome kako bi države članice trebale postupati u drugim takvim slučajevima u okviru svojih nacionalnih zakonodavstava.

(5) Sankcije predviđene u državama članicama trebale bi biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće i trebale bi uključivati zatvorske kazne. Za utvrđivanje visine sankcija, trebalo bi uzeti u obzir stvarne elemente kao što su količine i vrsta droge koja je predmet trgovine i je li kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije.

(6) Državama članicama trebalo bi biti dopušteno predvidjeti mogućnost ublažavanja sankcija, ako je počinitelj kaznenog djela nadležnim tijelima dostavio vrijedne informacije.

(7) Potrebno je poduzeti takve mjere koje omogućavaju oduzimanje imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom iz ove Okvirne odluke.

(8) Trebalo bi poduzeti mjere kako bi se osiguralo da pravne osobe mogu odgovarati za kaznena djela iz ove Okvirne odluke, a koja su počinjena za njihovu korist.

(9) Djelotvornost nastojanja u borbi protiv nezakonite trgovine drogom posebno ovisi o usklađivanju nacionalnih mjera kojima se provodi ova Okvirna odluka,

⁽¹⁾ SL C 304 E, 30.10.2001., str. 172.

⁽²⁾ Mišljenje od 9.3.2004. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 19, 23.1.1999., str. 1.

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe Okvirne odluke:

1. „droga” znači svaka tvar koja je obuhvaćena sljedećim Konvencijama Ujedinjenih naroda:

(a) Jedinstvenom konvencijom o drogama iz 1961. (kako je izmijenjena Protokolom iz 1972.);

(b) Bečkom konvencijom o psihotropnim tvarima iz 1971. Ona također uključuje tvari koje su predmetom kontrola prema Zajedničkoj akciji 97/396/PUP od 16. lipnja 1997. o razmjeni informacija, procjeni rizika i kontroli novih sintetskih droga⁽¹⁾;

2. „prekursori” znači svaka tvar s popisa koja je utvrđena u zakonodavstvu Zajednice, a koja proizvodi učinke vezane za obveze koje proizlaze iz članka 12. Konvencije Ujedinjenih naroda za borbu protiv nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima od 20. prosinca 1988.;

3. „pravna osoba” znači svaka pravna osoba koja ima taj status prema mjerodavnom nacionalnom pravu, osim država ili drugih tijela javnog prava koja izvršavaju svoja suverena prava i javnopravnih međunarodnih organizacija.

Članak 2.

Kaznena djela vezana za nezakonitu trgovinu drogom i prekursorima

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala kažnjavanje sljedećeg namjernog ponašanja, ako je počinjeno bez odgovarajućeg ovlaštenja:

(a) proizvodnja, izrada, ekstrakcija, pripravljanje, nudenje, nudenje na prodaju, distribucija, prodaja, isporuka pod bilo kakvim uvjetima, posredovanje, otprema, otprema u tranzitu, prijevoz, uvoz ili izvoz droga;

(b) uzgoj opijumskog maka, grma koke ili kanabisa;

(c) posjedovanje ili kupnja droge u smislu obavljanja jedne od aktivnosti navedenih pod točkom (a);

(d) izrada, prijevoz ili distribucija prekursora, uz saznanje da će se isti rabiti u ili za nezakonitu izradu ili izradu droga.

2. Ponašanje opisano u stavku 1. nije uključeno u područje primjene Okvirne odluke kada je ono vezano za počinitelje iz država članica koji su učinili gore navedeno isključivo radi osobne potrošnje kako je definirano nacionalnim pravom.

Članak 3.

Poticanje, pomaganje, supočinjenje i pokušaj

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da poticanje i pomaganje u počinjenju djela iz članka 2., njegovo supočinjenje ili pokušaj počinjenja, predstavljaju kaznena djela.

2. Država članica može izuzeti od kaznene odgovornosti pokušaj nudenja ili pripravljanja droga, kao što je to navedeno u članku 2. stavku 1. točki (a), i pokušaj posjedovanja droga kao što je to navedeno u članku 2. stavku 1. točki (c).

Članak 4.

Sankcije

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela utvrđena u člancima 2. i 3. kažnjavaju učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama.

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. kažnjavaju kaznom zatvora od najmanje jedne do najviše tri godine.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) kažnjavaju kaznama zatvora od najmanje 5 do najviše 10 godina u svakoj od sljedećih okolnosti:

(a) kazneno djelo uključuje velike količine droge;

(b) kazneno djelo uključuje takve droge koje su vrlo štetne za zdravlje ili imaju za posljedicu znatno oštećenje zdravlja većeg broja osoba.

⁽¹⁾ SL L 167, 25.6.1997., str. 1.

3. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz stavka 2. kažnjavaju kaznama od najmanje 10 godina zatvora, kada je kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije prema definiciji u Zajedničkoj akciji 98/733/PUP od 21. prosinca 1998., po kojoj je sudjelovanje u kriminalnoj organizaciji u državama članicama Europske unije ⁽¹⁾ kazneno djelo.

4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. stavka 1. točke (d) kažnjavaju kaznama zatvora od najmanje 5 i najviše 10 godina, kada je kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije prema definiciji u Zajedničkoj akciji 98/733/PUP, a prekursori su namijenjeni za uporabu u ili za proizvodnju ili izradu droga pod uvjetima navedenim u stavku 2. točki (a) ili (b).

5. Ne dovodeći u pitanje prava žrtava i trećih koji su u dobroj vjeri, svaka država članica poduzima potrebne mjere za oduzimanje stvari koje su predmet kaznenih djela iz članka 2. i 3., predmeta koji su upotrijebljeni ili je postojala namjera da se upotrijebe pri takvim kaznenim djelima te imovinske koristi pribavljene tim kaznenim djelima, ili oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara vrijednosti takvih koristi, stvari ili sredstava.

Izrazi „oduzimanje”, „predmeti”, „imovinske koristi” i „imovina” imaju isto značenje kao u članku 1. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom iz 1990.

Članak 5.

Posebne okolnosti

Neovisno o članku 4., svaka država članica može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da se sankcije navedene u članku 4. mogu smanjiti ako počinitelj kaznenog djela:

- (a) prekine kaznene radnje vezane za nezakonitu trgovinu drogama i prekursorima; i
- (b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje inače ne bi bili mogli dobiti, pomažući im da:
 - i. spriječe ili ublaže učinke kaznenog djela;
 - ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje kaznenih djela;
 - iii. pronađu dokaze; ili

iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članka 2. i 3.

Članak 6.

Odgovornost pravnih osoba

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravne osobe mogu odgovarati za kazneno djelo iz članka 2. i 3. počinjeno za njihovu korist od strane bilo koje osobe koja je postupala samostalno ili kao dio pravne osobe, koja ima vodeću poziciju unutar pravne osobe, na temelju jednog od sljedećeg:

- (a) ovlasti zastupanja pravne osobe;
- (b) ovlasti donošenja odluka u ime pravne osobe;
- (c) ovlasti provođenja nadzora unutar pravne osobe.

2. Osim slučajeva utvrđenih u stavku 1. svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravne osobe mogu odgovarati kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe navedene u stavku 1. omogućio počinjenje kaznenog djela iz članka 2. i 3 za korist te pravne osobe od strane pojedinca pod njezinim nadzorom.

3. Odgovornost pravnih osoba prema stavcima 1. i 2. ne isključuje vođenje kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili sudionici bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3.

Članak 7.

Sankcije za pravne osobe

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba odgovorna na temelju članka 6. stavka 1. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene i druge novčane kazne, a mogu uključivati ostale sankcije kao što su:

- (a) isključenje iz prava na oslobođenje od poreza ili na druge povlastice ili državne pomoći;
- (b) privremenu ili trajnu zabranu obavljanja gospodarske djelatnosti;
- (c) stavljanje pod sudski nadzor;

⁽¹⁾ SL L 351, 29.12.1998., str. 1.

- (d) sudski nalog za likvidaciju;
- (e) privremeno ili trajno zatvaranje prostorija koje su korištene za počinjenje kaznenog djela;
- (f) u skladu sa člankom 4. stavkom 5. oduzimanje stvari koje su predmet kaznenih djela iz članka 2. i 3., predmeta koji su upotrijebljeni ili je postojala namjera da se upotrijebe pri takvim kaznenim djelima i imovinskih koristi pribavljenih tim kaznenim djelima, ili oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara vrijednosti takvih imovinskih koristi, stvari ili sredstava.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba odgovorna na temelju članka 6. stavka 2. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama ili mjerama.

Članak 8.

Sudska nadležnost i progon

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju sudsku nadležnost za kaznena djela iz članka 2. i 3. ako je:

- (a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinom državnom području;
- (b) počinitelj njezin državljanin; ili
- (c) kazneno djelo počinjeno za korist pravne osobe s poslovnim nastanom na državnom području te države članice.

2. Država članica može odlučiti ne primjenjivati, ili primjenjivati samo u posebnim slučajevima ili okolnostima, propise o svojoj sudskoj nadležnosti navedene u stavku 1. točki (b) i (c) ako je kazneno djelo počinjeno izvan njezinog državnog područja.

3. Država članica koja sukladno svojim propisima ne izruči svoje državljane, dužna je poduzeti potrebne mjere kako bi utvrdila svoju sudsku nadležnost odnosno pokrenula kazneni progon za kazneno djelo iz članka 2. i 3., ako ga počine njezini državljani izvan njezinog državnog područja.

4. Države članice obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju o tome u kojim su slučajevima odlučile primjenjivati stavak 2., pri čemu prema potrebi navode na koje se posebne činjenice ili okolnosti odluka odnosi.

Članak 9.

Provedba i izvješća

1. Države članice donose potrebne mjere kako bi se uskladile s odredbama ove Okvirne odluke do 12. svibnja 2006.

2. Do roka iz stavka 1. države članice dostavljaju Glavnom tajništvu Vijeća i Komisije tekst odredbi kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje su uvedene ovom Okvirnom odlukom. Komisija do 12. svibnja 2009. predaje Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni provedbe Okvirne odluke, uključujući njezine učinke na suradnju sudova u području nezakonite trgovine drogom. Nakon ovog izvješća Vijeće procjenjuje, i to najkasnije u roku od šest mjeseci od predavanja izvješća, jesu li države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Okvirnom odlukom.

Članak 10.

Teritorijalna primjena

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 11.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 25. listopada 2004.

Za Vijeće
Predsjednica
R. VERDONK